

gen af Amts- og Jurisdictionsskorfholdene i de i Henhold til Fredstractaten af 30te October 1864 i Kongeriget indlemmede forhen slesvigiske Districter m. v.”; efterat Thinget uden Forhandling eenstemmig med 54 Stemmer havde givet sit Samtykke til, at den foretoges, uagtet den i Forretningsordenen foreskrevne Frist, efterat Udvalgets Erklæring var afgiven, ikke var udløben. (Tredie Behandling i Folkethinget findes i Tidenden Sp. 2800; den i Landstthinget vedtagne Forandring findes i Tillæg A; den af Udvalget afgivne Erklæring findes i Tillæg B Sp. 373 ff.).

Foruden det af Udvalget stillede og i dets Erklæring opførte Forslag til en ny § 2 vare endvidere følgende Underændringsforslag fremkomne:

Af Udvalget til Sammes Forslag:

1) Sidste Punktum af første Stykke i den nye § 2 forandres til:

„De førstnævnte Sogne og Sognebele henlægges under Veile Amt og Ribe Stift; de hidtil slesvigiske Dele af Bamdrup og Seest Sogne under Ribe Amt og Stift.“

2) I sidste Stykkes 3die Linie indskydes foran „Andst“ Ordet „Verlev.“

Af Marius Gad til samme Forslag:

3) Sidste Punktum af første Stykke i den nye § 2 forandres til:

„Samtlige disse Sogne henlægges under Veile Amt og Ribe Stift, forsaavidt de ikke allerede høre til samme.“

Formanden: Afstemningsordenen vil være den, at det Underændringsforslag, der er stillet af Rigsdagssmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), vil som det, der meest afviger fra Udvalgets Ændringsforslag, blive afstemt først, og forsaavidt det vedtages, bortfalder Udvalgets Underændringsforslag under Nr. 1; derefter stemmes der over Udvalgets Underændringsforslag under Nr. 2 og endelig over Udvalgets Ændringsforslag.

Jeg sætter samtlige Ændrings- og Underændringsforslag med den tilhørende Paragraph, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse under Forhandling under Et. Forhandlingen er saaledes aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (M. Førgensen): Jeg skal paa Udvalgets Vegne udtale min Beklagelse over, at den Skikkelse, hvori Sagen foreligger fra Udvalgets Haand, baade i formel og reel Henseende bærer Præg af det Hastværk, hvormed Sagen har maattet behandles. I sidste Henseende vil jeg navnlig udtale vor Beklagelse over, at Udvalget har været ude af Stand til at conferere med den høie Regjering om vor Indstilling, saa at vi altsaa ikke kunne have nogetomhelst Kjendskab til, hvorledes Regjeringen stiller sig til Sagen, og navnlig beklager jeg, at jeg først i dette Møde er bleven bekendt med de Udtalelser, der fra den høitagtede Justitsministers Side ere faldne i Landstthinget ved 3die Behandling med Hensyn til et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Rolding Landsogn. Hvad Sagen i sin Almindelighed angaaer, vil det høie Thing af den af Udvalget afgivne Erklæring see, at Udvalget i Hovedsagen har sluttet sig til den Maade, hvorpaa Sagen nu er tagen, deels ved 3die Behandling fra Landstthingets Side og deels af den høie Regjering. Efterat man har seet, hvorledes Befolkningens Dnsle bestemt gaaer i den Retning, at de slesvigiske Sogne ikke maae blive forenede med en Kjøbstadsjurisdiction, men med en Landjurisdiction, og efterat man har erfaret, at Regjeringen har opgivet det Standpunkt, hvorpaa den tidligere har troet at burde staae, nemlig ikke at kunne indlade sig paa allerede nu at lade Indgreb skee i de større tilgrænsende Jurisdictioner — efterat Sagen er kommen til at staae saaledes, har ogsaa nærværende Udvalg i saa Henseende kunnet slutte sig til, hvad der af Landstthinget og Regjeringen er vedtaget. Derimod beklager Udvalget, at det af den Grund, der findes udviklet i Erklæringen, ikke har troet at kunne slutte sig ganske nøie til, hvad der er vedtaget i Landstthinget. Det er navnlig Hensynet til de 2,000 Slesvigere af de 8,000, som findes